

[Jens Thomsen.]

ud paa at gennemføre en Andelsselskabsbeskatning. Det er der ingen saglig Begrundelse for, og derfor vil min Gruppe gaa imod den Del af Forslaget. At de solidarisk forpligtede Andelsforeninger ogsaa skal ind under Opsparingspligten, virker nærmest komisk. Disse Foreninger har vist i Praksis, at de er sig deres Ansvar bevidst med Hensyn til Konsolidering, og jeg tør bedre betro disse Foreningers Bestyrelser og Generalforsamlinger Administrationen af de opsparede Penge end den offentlige Administration.

Min Gruppe har ikke noget imod en Beskatning af Andelsselskaber i de Tilfælde, hvor der findes en saglig Begrundelse for Beskatningen, vi har ikke noget imod, at de Brugsforeninger, der tjener Penge ved at handle med andre end Foreningens Medlemmer, betaler Skat af deres Overskud. Men der er ingen saglig Begrundelse for at beskatte den Del af Overskuddet i de lukkede Brugsforeninger, der tilbagebetales Medlemmerne, fordi de har betalt en højere Pris end nødvendigt. I de Brugsforeninger, der kun handler med egne Medlemmer, er Betalingen for Varerne en conto-Betaling. Den endelige Regulering af Prisen finder Sted gennem Dividendeudbetalingen, hvis a conto-Betalingen har været større end nødvendigt, og gennem en ekstra Opkrævning, hvis a conto-Beløbet har været for lille. Hvis en Brugsforening tager saa smaa Priser for Varerne, at Medlemmerne i Stedet for f. Eks. at faa 10 pCt. Dividende maa betale 10 pCt. mere for Varerne ved Aarets Opgørelse, kan de selvsagt ikke fradrage disse Penge i deres skattepligtige Indtægt, hvis det drejer sig om privat Forbrug. Ellers vilde det jo være en let Maade at faa billige Varer paa, saa kunde en væsentlig Del af Forbruget blive skattefrit.

I København findes der næringsdrivende, der giver deres Kunder Rabat paa Indkøbene, naar Kunden er Medlem af en Lægeforening, en Embedsmandsforening el. lign. Disse Købmænd fører selvfølgelig denne Rabat som en Driftsudgift paa deres Regnskab, og de Embedsmænd, der faar en saadan Rabat, betragter den sikkert som en Tilbagebetaling af Vareprisen, de opfører den vist ikke som en skattepligtig Indtægt paa deres Regnskab. Der er fuld Ligestilling mellem disse Købmænd og deres Kunder og de forhen skattefrie Brugsforeninger, der kun handler med deres egne Medlemmer. Men baade Købmændene og deres Kunder er favoriserede skattemæssigt i Sammenligning med de Brugsforeninger, der

handler med Ikke-Medlemmer. Den Slags Brugsforeninger har nemlig i mange Aar svaret Skat af hele Overskuddet, uanset om det stammede fra deres solidarisk forpligtede Medlemmer eller fra den løse Kundekreds, men Købmændenes Kunder beskattes ikke af deres Overskud eller Rabat, som man kalder det.

Indtil 1940, da vi fik den første Andelsbeskatning, var det en gammelkendt Opfattelse, at de lukkede Brugsforeninger ikke kan betragtes som en Erhvervsvirksomhed, og at der ikke findes et sagligt Grundlag for Beskatning af de Brugsforeninger, der kun handler med egne Medlemmer. Dette Princip er ogsaa anerkendt og fastslaaet i en Højesteretsdom af Januar 1880. I denne siges det, at en Brugsforening, der ikke handler med andre end egne Medlemmer, ikke kan betragtes som næringsdrivende.

Andelsbevægelsen har skabt et stærkt Grundlag for Udviklingen i vort Land, baade økonomisk, socialt og kulturelt. Danmarks Navn er blevet kendt over hele Verden paa Grund af den danske Andelsbevægelse, og mange Lande har sendt Udvalg og Kommissioner til Danmark for at studere den danske Andelsbevægelse og overføre de rige Resultater til deres eget Land. Det ser underligt ud, at medens Udlandet gør saa store Anstrengelser for at efterligne vort Andelsvæsen og fremelske noget tilsvarende hos sig selv, saa sættes der hos os stærke Kræfter ind paa at undergrave Andelssagen og lægge den for Had for at opnaa partipolitiske Fordele. Det danske Folk har faaet en uvurderlig Gave i Evnen til Samarbejde i vore Andelsforeninger. Dette er Hemmeligheden ved, at andre Lande ikke kan overføre Andelsbevægelsen til sig i den Udstrækning, de ønsker. Denne rige danske Folkegave har skabt store Fordele, ikke blot for Andelssagens Venner, men ogsaa for dens Modstandere. Den har i høj Grad præget Leveniveauet i hele det danske Folk. Store Værdier slaas i Stykker, hvis Arbejdet paa at svække Andelssagen lykkes, og derfor er det i høj Grad sørgeligt, at denne Sag er draget ind i den partipolitiske Agitation.

Det skal erkendes, at de Konservative har haft Held til at udnytte denne Sag til partipolitisk Fordel. De har fremsat deres hadefulde Angreb paa Andelsbevægelsen saa tit og saa længe, at mange Købmænd har faaet den Opfattelse, at de ikke kan konkurrere med Brugsforeningerne, fordi disse nyder skattemæssige Fordele. Denne Paastand er fuldstændig grundløs, men den har givet partipolitisk Gevinst. En Købmand og en Brugsforeningsuddeler giver